

न हि धर्मविभागज्ञः कुर्यादेवं धनञ्जय । तथा त्वं पाण्डवाद्येह धर्मभीरुरपण्डितः । १४१०
 अकार्याणां क्रियाणाञ्च संयोगं यः करोति वै । कार्याणामक्रियाणाञ्च स पार्थ पुरुषाधमः ।
 अनुसृत्य तु यं धर्मं कवयः समुपस्थिताः । समासविस्तरविदां न तेषां वेत्ति निश्चयं ।
 अनिश्चयज्ञो हि नरः कार्याकार्यविनिश्चये । अवशो मुह्यते पार्थ यथा त्वं मूढ एव तु ।
 न हि कार्यमकार्यं वा सुखं ज्ञातुं कथञ्चन । श्रुतेन ज्ञायते सर्वं तच्च त्वं नावबुध्यसे ।
 अविज्ञानाद्भवान् यच्च धर्मं रक्षति धर्मवित् । प्राणिनां त्वं बध् पार्थ धार्मिको नावबुध्यसे । १४१५
 प्राणिनामबधस्तात सर्वज्यायान्ततो मम । अनृतं वा वदेद्वाचं न तु हिंस्यात् कथञ्चन ।
 स कथं भ्रातरं ज्येष्ठं राजानं धर्मकोविदं । हन्याद्भवान्नरश्रेष्ठं प्राकृतोऽन्यः पुमानिव ।
 अयुध्यमानस्य बधस्तथा शत्रोश्च मानद । पराङ्मुखस्य द्रवतः शरणञ्चापि गच्छतः ।
 कृताञ्जलेः प्रपन्नस्य प्रमत्तस्य तथैव च । न बधः पूज्यते सद्भिस्तच्च सर्वं गुरौ तव ।
 त्वया चैव व्रतं पार्थ बालेनेव कृतं पुरा । तस्मादधर्मसंयुक्तं मौर्ख्यात् कर्म व्यवस्यसि । १४२०
 स गुरुं पार्थ कस्मात्त्वं हन्तुकामोऽभिधावसि । असंप्रधार्य धर्माणां गतिं सूक्ष्मां दुरत्ययां ।
 इदं धर्मरहस्यञ्च तव वक्ष्यामि पाण्डव । यद्व्यात्तव भीष्मो हि पाण्डवो वा युधिष्ठिरः ।
 विदुरो वा तथा कृत्ता कुन्ती वाऽपि यशस्विनी । तत्ते वक्ष्यामि तत्त्वेन निबोधेन धनञ्जय ।
 सत्यस्य वदिता साधुर्न सत्यादिद्यते परं । तत्त्वेनैव सुदुर्ज्ञेयं पश्य सत्यमनुष्ठितं ।
 सत्यमेव तु वक्तव्यं वक्तव्यमनृतं भवेत् । यचानृतं भवेत् सत्यं सत्यञ्चाप्यनृतं भवेत् । १४२५
 विवाहकाले रतिसंप्रयोगे प्राणात्यये सर्वधनापहारे । विप्रस्य चार्थं ह्यनृतं वदेत् पश्चानृतान्याङ्गरपातकानि ।
 तादृशं मन्यते बाले यस्य सत्यमनुष्ठितं । सत्यानृते विनिश्चित्य ततो भवति धर्मवित् ।
 किमाश्चर्यं कृतप्रज्ञः पुरुषोऽपि सुदारुणः । सुमहत्प्राप्नुयात् पुण्यं बलाकोऽन्धबधादिव ।
 किमाश्चर्यं पुनर्मूढो धर्मकामो ह्यपण्डितः । सुमहत्प्राप्नुयात्पापमापगास्त्रिव कौशिकः । १४३०
 ॥ अर्जुन उवाच ॥ आचक्ष्व भगवन्नेतद्यथा विन्दाम्यहं तथा । बलाकस्यानुसम्बन्धं नदीनां कौशिकस्य च । १४३५
 ॥ वासुदेव उवाच ॥ पुरा व्याधोऽभवत् कश्चिद्बलाको नाम भारत । याचार्यं पुत्रदारस्य मृगान् हन्ति न कामतः ।
 वृद्धौ च मातापितरौ विभर्त्यन्याञ्च संश्रितान् । स्वधर्मनिरतो नित्यं सत्यवागनसूयकः ।
 स कदाचिन्मृगं लिप्सुर्नाभ्यविन्दन् मृगं क्वचित् । अपः पिवन्तं ददृशे श्वापदं घ्राणचक्षुषं ।
 अदृष्टपूर्वमपि तत् सत्त्वं तेन हतं तदा । अन्धे हते ततो व्याघ्रः पुष्पवधं पपात च ।
 अप्सरोगतवादित्रैर्नादितञ्च मनोरमं । विमानमागमत् स्वर्गान्मृगव्याधनिनीषया । १४४०
 तद्भूतं सर्वभूतानामभावाद्य किलार्जुन । तपस्तप्त्वा वरं प्राप्तं कृतसन्धं स्वयम्भुवा ।
 तद्भूत्वा सर्वभूतानामभावकृतनिश्चयं । ततो बलाकः खरगादेवं धर्मः सुदुर्विदः ।
 कौशिकोऽप्यभवद्विप्रस्तपस्वी नो बज्जश्रुतः । नदीनां सङ्गमे ग्रामाददूरात् स किलावसत् ।
 सत्यं मया सदा वाच्यमिति तस्याभवद्भूतं । सत्यवादीति विख्यातः स तदासीद्भूतञ्जय । १४४५